

НОВОС У КРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 158 (658) • П'ятниця, 20 серпня 1993 року • Ціна 60 крб.

МИ ПОХОДИМ З НАРОДУ, ЯКИЙ ВІЙНОЮ ВИЙШОВ В ПУСТЕЛЮ

Сорок років біблійний Мойсей водив ізраїльський народ по пустелі, вивільняючи його — колоде Божого — з єгипетського полону. В обрання Господнього не було проблем з географією: він-бо знав, що до об'єктивного краю не така вже й далі дорога. Сорок літ знадобилося, щоб здолати найбільшу перешкоду — рабську законність. Невільники бачили просто себе не шлах до волі, а розчепчену тупесть і реструктури на Мойсея, бо «я неслів єгипетській мсі були п'яні і веселі». Нам також нелегко йти перешкоду. А може, не так, як, між іншим, народи: не паде мина небеса, не б'є зі своєї плещи вода. Хіба час від часу спуститься з неба літак з гуманітарною допомогою. Оскільки нема в нас свого Мойсея, ми реструктуру на демократії і Президента, на прем'єра й Пинчезника... На будького, хто не сподобався ще на чаді — зробіть собі шпату з ільонами, і багатим. Здебільшого, що там, на Банковій чи Грушевського, не Господь, а люди. І днів не буде.

Ми прийшли до незалежності, перетнувши невідомий кордон між днем учорашнім і вчашнім. Належало щось змінитися, нечуже при з'явилася нова візність на фінанси, країні. Тут, на головному майдані держави — майдані Незалежності, крім пісень і світлових транспарантів: ось, як було раніше, до історичних подій серпня 91-го — фотоплівки, фотокерів, закоханих, жерців, продавців книжок і національної символіки. І так само політні плакати на парках, що закриває від перешкоди поранений поштамт... Добра гаєла: не відійшла в минуле...

Наша незалежність не зовсім нова. Законан і трагічний, інтенсивний і змислений — і всі ми, як і всі поети, «походимо з народу, який вийшов в пустелю».

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Фотокореспондентка
КІЛМІНКА

Готуємось до свята

обраними представниками усіх районів краю та концертом в обласному муздрамтеатрі.

ЛЬВІВ

Цими днями культурне життя Львова насичене, як ніколи. Рішення Неважливості з'явилася вільна земля і не тільки і не тільки передими законами на проспекті Свободи (колоніальний проспект Левина), в передмісті подіями, що поглиблюють глибший слід у нашому інтелектуальному, духовному житті.

Почаї номер один — другий Міжнародний конгрес українців, що триватиме з 22 по 26 серпня у Львівському державному театрі. У його роботі візьмуть участь численні гості з багатьох і далеким зарубіжжям, на чолі яких, громадські діячі. 20 — 21 серпня відбудеться міжнародна науково-практична конференція «Промінь» — Історія і сучасність», присвячена 125-річчю ювілею Інституту, яка готувала духовне підґрунтя незалежності України. Звичайно ж, учасників обох заходів запрошено на урочистий вечір до Львівського театру опера та балету.

Х. Г. ФОН БАССЕВІТЦ: «Я ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТАТИМУ ВАШУ ЧАРІВНУ КРАЇНУ І ЇЇ ШИРИХ ЛЮДЕЙ»

Учора Голова Верховної Ради України Іван Плющ прийняв Надзвичайного і Повноваженого Посла ФРН в Україні Хенніке Графа фон Бассевітца а за'язку з його від'їздом на батьківщину. Вітаючи гостя, глава українського парламенту вголосно, що у нашій державі його завжди пам'ятимуть як першого посла в суверенній Україні. І.

Плющ також зазначив, що пай Бассевітц докладав багато зусиль для розвитку відносин між двома країнами. На думку німецького посла, в нашій державі протягом кількох років відбулися значні перетворення, і він впевнений, що реформи згодом дадуть добрі результати. Сторони також обговорили низку економічних та міжнародних проблем.

Продиктовано в номер

Референдум тільки в строк

«Позиція перенесення референдуму на грудень чим ж його скасування нас не влаштує. Вимагаємо проводити референдум в суворо визначені Верховною Радою строки, тобто 26 вересня 1993 року», — говориться в листі до Президії парламенту, який підписали 17 серпня на нараді а Майдіві представники 15 депутатів, об'єднаних в крайкомів, професійних працівників аудиторської промисловості та незалежної професійної гірників. Виступили вони від імені трудових колективів Донецької, Луганської та Дніпропетровської областей. В разі невиконання головної вимоги на фоні зростання цін, сказано в листі, може бути некерівний соціальний анбюх. «Ми закликаємо за собою право боротися за свої інтереси, за свою гідність усіма засобами, які а нас є», — так закінчується документ.

Третій міжнародний з'їзд уперше в Києві

Сьогодні в Будинку ачителя відкривається Весівний з'їзд української інтелігенції. Це вже третє зібрання освіти. Але а Україні такий з'їзд уперше. Його організувала Українська спілка професійних учителів, штаб-квартира якої розташована у Філадельфії. Учасники з'їзду розглядатимуть стан української освіти в усіх країнах, де проживає наша діаспора. Звичайно, особливій увазі приділять тутешнім проблемам — на замка систем аонн завжди загострені.

Виставка до Дня Незалежності

Сьогодні в державній бібліотеці України відбудеться презентація книжкової виставки, присвяченої Дню Незалежності, «Україна — погляд крізь роки». На виставці а показі книги Грушевського, Баглія, Барвінського, Грінченка, Єфименка. Тут також представлено літературу про нашу гетьманщину, сучасність, праці з питань культури та мистецтва. А відкритті виставки взяли участь народний депутат України Андрій Печеро, колишній президент УНР в екзилі Микола Плав'юк.

І Казахстану потрібні солідні гарантії

«Ми не маємо наміру бути ядерною державою», — заявив казахстанський Президент Нурсултан Назарбаєв німецькому міністрові оборони Фолькеру Рюе в Аламати. Куди той після Києва прибув з офіційним візитом. Поділяючи, як повідомляють інформаційне агентство ІТАР-ТАРС, керівник Казахстану наголосив, що а обмін на відмову від ядерних озброєнь його країна розраховує на отримання гарантій аласної безпеки з боку провідних держав світу. На думку оглядача, ця заява свідчить, що Казахстан потроху відходить від попередньої орієнтації вніжнього на Москву а питанні гарантування аласної національної безпеки.

УЖГОРД

Примітною рисою ситуації в Дня Незалежності в регіоні стала активна діяльність до нього представників усіх національних етнічних груп, які проживають у країні. Так, на Верховній Раді мімі представники місцевої утворі, залучавано масово а малі в усіх населених пунктах району. У багатьох а них урочистості поєднані а культурно-просвітницького завершення цюгорських мив. Будуть і організаційні зустрічі. Причому, в агропродушній фірмі «Ново життя» вирішено провести... футбольний матч між працівниками Закарпатської та Будапештського телебачення. А у Валуково Перезово представники громадських формувань зустрінуть у трібунальній мурі німецького канцлера. Військовий парад національної Української Збройних Сил вирішено провести а Мукачевому.

Майже в усіх райцентрах області відбудуться святкові заходи. На березі широкіх вод Тиси а гірськості Раківці до Дня Незалежності приурочене відкриття пам'ятника Т. Г. Шевченку.

А святкування розпочалися до 10 серпня урочистими

Людмила КОХАНЕЦЬ

PAGE II

Земля і люди

Здавалося б, що там тому
олови й депутатам сільради
заважке поділля на черговий
сесії землі держзапасу се-
ред фермерів чл. «доточити»
городні односельця, якщо є
така можливість? Не своє ж
вдякує — суспільне, за-
сильнонародне. І не на погні-
бель, а на користь людям,
державі. Але ні, упрямість,
наче в них щось криве,
спадкоємне від дідів-прадідів
кохучу вдягати. занаятисти:

«Не дамо!»
 «Я пенсіонерка, — написана
 до редакції жителя села
 Івано-Франківського райо-
 ну Марія Рубанак. — 35
 років відпрацювала в колгос-
 пімені ХХІІ з'їзду КПРС і
 на цей час «заслужувала» ли-
 ше 18 сот присланих їй зе-
 мельних ділянок. Як сільсь-
 когоспознав, щоб зачекати до на-
 ступного 32 соти біля моєї
 хатини, які на той час ще були
 колективні. Але обійняти не
 могла. Землю наділили на
 чотирьох осіб: сестру, депутата
 сільської Ради Миколу Ку-
 риндиша і дочку іншого
 сільського сільради».

Поля моя була невеликою. В 1968 році гітлерівці вивезли мене на примусові роботи до Німеччини, де згодом потрапив до концитабору Маутгаузен за те, що допомогла порятунку від смерті 16 радянських офіцерів. Мій батько і мабуть якийсь чоловік воювали в Українській повстанській армії. Після війни я і інші радянські концоборці потрапили в німецький концтабір для політичних тортур у катівнях КДБ. Поначалку, вони передчасно пішли з життя. Здавалось б, минуло чотири години, коли про воєнків ГІМУА говорили тільки чорні димі, але ні. В сілараді мені сказали з викликом і презирством: «Вони свої, своїх створюють, нехай дають їм право владі», бо жодне було за тебе воювати, а не за нас. Ми тут господарюємо, а не твої упавші!»

36 разів я була в райвикономи і я трічч в обліконкоми. Добилася щє 17 соток. Свою землю обгородила дерев'яним плотиком, але непоспєтє сусїдї повнїстю зруйнували його. Коли я звернулася щє скаргою на сїверської Ради, мєнє «вїдфутболїли» до райвиконокомо, звїдї направили до суду. В судї порадили яти до мїліції, в мїліції заявили, щє це не їхня справа.

Щє все своє життя я не знала справедливостї від колїшньої комунїстичної владї, не знаю її від нової.

Олексій поховав із Пшолави хоч і не має ніякого відношення до січовиків, бо ветеран та інвалід Великої Вітчизняної війни, але і йому не дають землі. Понад шість років просить Жовтневий райвиконком наділити йому за містом шість соток для саду-городу і звідки одержує відписку — мовляв, йдьте, пановий

ДЛЯ ЗБЕР

Щоб удосконалити систему державного контролю в галузі охорони та використання природних ресурсів, уряд України постановою утворив Державну екологічну інспекцію Міністерства охорони навколишнього природного середовища України у складі Головної екологічної інспекції Міністерства охорони навколишнього природного середовища України (Головекоінспекція), Інспек-

На злобу дня

в село і там самі домовля-
лися з місцевим керівницт-
вом. Хоча добре знають
вони йно, що це марна спра-
ва, ніхто заїжджого город-
нина землею не наділить.
«Залишається одне, — гірко
іронізує ветеран, — просін-
ті нещасні шість сотон у Ки-
мечині!»

А ось як оповідає про розгляд заяв на сесії Службовської сільської Радн Приморського району Запорізької області фермер Олександр Лобач: «Серед нас, хто подав заяви щодо наділення землею, був чоловік, який прибув із Росії. Купив у насомселі хату, прописався, прийняв українське громадянство. Але на це не звернули уваги. Чого ти сюди приїхав? Іде гарячкували депутати. — Іди до своєї Росії! І там господарюй!» Землі ми не одержали, зате якого сорому набралися!»

[illegible]

Як бути? По-перше, нашо-
му урядові треба робити все,
щоб уєї чітко виконували за-
кони держави. Без цього
країна розвалиться. По-друге,
самим селянам потрібно бу-
ти згуртованішими, сміливі-
шими. Адже громидв — ве-
лика сила, яка здатна доби-
тись справедливості і поряд-
ку.

Олександр ВІНОКУРОВ,
оглядач з аграрних ви-
тань «Голосу України».

ЖЕННЯ НАВК

Основним завданням Державної екологічної інспекції визначено здійснення державного контролю за використанням і охороною земель, надр, поверхневих і підземних вод, атмосферного повітря, лісів

Проблема захисту заощаджень від інфляції тепер, як ніколи, гостріша. Українська банківська система налягалася нездатною захистити кошти населення від знецінювання. Навіть найвищі проценти сталин відтворюють під реальних темпів інфляції.

Сьогодні зароблені кошти населення намагаються одразу ж витратити на речі першої потреби. Як же можна нагромадити значну суму грошей для придбання дорогих речей, нерухомих, для плати за навчанням ми зізнаємося

денів, альтернативних
гнів захисту заощад-
дів інфляції. Донеда-
в було популярним
кошти у валюті —
імидж у американ-
ців. Проте, якщо уваж-
те увагу на зростання
курсів долара, то з'я-
сують, що ціна значно
вижого темпа зростання
американської валю-
ти. Теперішній доллар
товарів вища за ми-
ноту. Це і доларова
криза. Крім того, велика
між курсами купівлі
і продажу різниця уна-
слідстві падіння курсу
долара, а також ризик одер-
жалити купюра об-
щого вид вкладання
таким надійним, як
своє.

ним варіантом є вкладення коштів у реальні активи, наприклад у нерухомість. Але одразу постають головні проблеми. По-перше, для цього потрібні значні грошові суми. По-друге, нерухомість має низьку ліквідність, тобто в разі термінової потреби в готівці неможливо швидко продати.

таких умов увагу при-
є ринок цінних паперів.
Із цього, ціни паперів ма-
дана джерел доходів.
Висхідний дивиденд або під-
няття курсу. В Україні
існує акціонерних тома-
т, банків, страхових та
господарських компаній про-
сто своїм акціонерам,
завдяки, перше джерело
цін. Величини їх депоз-
итів відсотків або дивиден-
дів виплат зазвичай не пе-
реще 300 відсотків річ.

о ж стосується підв'язу нурсу, то більшість номінованих вищій зростає і дуже повільно або взагалі не зростає. До того ж, відомої недорозвиненості ільського ринку цінних паперів. У ірландському ринку акції тільки в тому, за них можна купити ту саму номінальну, яку реально вже не зможеш купити інфляція. У цих умовах найкраще був би вкладати гроші в акції, але це неможливо, тому що гроші «прокошують в ногу» з індексом і їх індексують, за що від цін на певні групи паперів.

щодавно в Києві було
ємо проловотне акціо-

ІШНЬОГО

Ринкові студії

До «ПРАТО» через «КІНТО»

нере товариство «ПРАТО», яке зробило наголос саме на зростанні курсової ціни своїх акцій. Їх курс залежить від вартості міні-заводів для виробництва побутових і промислових дрібних продуктів, яка зростає разом з інфляцією. Індикатором курсу акції «ПРАТО» роблять щотижневі Напримки, якщо вартість акції товариства зростає на 7 відсотків, то й курс акцій плавильщиків відповидно на 7 відсотків. Отже, це єдиний зразок вкладу в акції «ПРАТО» з відзначенням. Напримки, акціонер, який придобав акції «ПРАТО» на початку червня за 1000 карбованців, а кінець липня міг їх продати за 2000 карбованців. Курс акцій «ПРАТО» продовжує зростати.

Більше того, наприклад, компанії, що фінансують руку товариство, вивільчуютьме власникам видку акцій дивіденди, величина яких залежатиме від одержаного товариством прибутку. Навряд чи можна сумніватися в успішності діяльності в обраному напрямі. «ПРАТО» — одне із перших в Україні підприємств товариство, що спеціалізується тимчасово на переробі сільськогосподарської продукції, попит на яку завжди стабільно незалежно від інфляції.

Саме недорозвиненість цієї галузі в нашому агропромисловому комплексі гостро позначається на полях наших продовольчих крамниць. Розвиток переробних і торговельно-посередницьких акціонерних товариств має поступово змінити ситуацію в краще. Як відомо, вони більш гнучкі й динамічні і швидше реагують на вимоги і виробників, і споживачів сільськогосподарської продукції.

Товариство «ПРАТО» пропонує виробникам співпрацю саме на тих ділянках виробництва, де вони мають найбільше проблем. Йдеться, насамперед, про переробку сільськогосподарської продукції та її реалізацію.

Ке тьмєнця, що звернен-
ня до державних підприємств
часто виявляється неефек-
тивним через черги, високу
вартість послуг та проблеми
з транспортуванням. А при-
дбання невеликого заводу або
цеху одним чи кількома фе-
рмерами — надто дорого і
навіть чл реалія нині
справа. До того ж високий

процент комерційних банків під позики надзвичайно загострює проблему коштів. За цих умов співпраця виробника сільськогосподарської продукції з акціонерним товариством «ПРАТО» дуже приваблива.

Товариство пропонує послуги в установці міні-заводів з переробки сільськогосподарської продукції та їх подальшого обслуговування. Вже сьогодні «ПРАТО» може встановити комбінат цех, цех з м'яких ковбас, цех з ковбас, маслозавод, олійний завод, лікарню, млин, крупоарку. З цією метою зацікавленим виробникам досить створити «ПРАТО» сильніше підприємство на пайових засадах, де статутного фонду якого ввійдуть підприємства або виробничі площі з боку держави, муніципалітету, фізичних осіб, а міні-завод чи цех з боку «ПРАТО».

Для сільгосппідприємств вигоди очевидні: відпадає потреба в пошуку кошти для придбання такого заводу, до того ж завод розміщується безпосередньо на г. виробника. Іншим надом співпраці є надання м. заводів в оренду на досвідчених засадах, в тому числі в оренду з правом аннулювання. Крім того, «ІРАТО» пропонує свою допомогу в закупівлі, зберіганні та реалізації продукції сільського господарства, з виробств та обслуговування.

У ткий спосіб «ПРАТО» одночасно поєднуюватиме два види діяльності: з одного боку — забезпечення споживачів продуктами сільськогосподарства, з другого — реального допомоги ним у кам цієї продукції.

Акції «ПРАТО» розпо-
суджує компанія «КІНТО»,
яка є однією з найбільших
інвестиційних установ в У-
країні. «КІНТО» гарантує
будь-якої миті викуп акцій
«ПРАТО» за ринковим ку-
сом у акціонерів, які при-
бавили їх у компанії або в її
регіональних філіях.

Ця співпраця двох підприємницьких структур знаочним прикладом того, як продовольчу проблему можна розв'язати класичними ринковими засобами. У вi годi залишаються i нкцiонери «ПРАТО», що отримують дохiд, який не знециняється iнфляцiєю.

Богдан МАЛАНЮК,
Олександр МОВЩУК,
інвестиційна компанія
«KINTO».

Встановлено, що Головні інспекція Міністерства охорони навколишнього природного середовища, Інспекція охорони Чорного та Азовського морів і екологічні інспекції Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя з спеціальними підрозділами міністерства, підприємств, установ та організацій, які наділяються правом носіння форми встановленого зразка і вогнепальної зброї.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Щоб удосконалити систему державного контролю в галузі охорони та використання природних ресурсів, уряд України постановив утворити Державну екологічну інспекцію Міністерства охорони навколишнього природного середовища України у складі Головної екологічної інспекції Міністерства охорони навколишнього природного середовища України (Головкоінспекція), Інспек-

1

20 серпня 1993 року. №

ТАРТАК ПРАВА ВООБРАЖЕН

Існування інституту президентства є значним здобутком демократії. Відносно Конституції України Президент — гарант прав і свобод громадян, це — аналог захисту і забезпечення державної влади особливо за умов, коли права громадян представники інших властей порушують. Сьогодні постанала потреба у здійсненні Президентом захисту прав, причому не окремих громадян, а всього населення України, яке ніколи фактично поволено права на доступну кваліфікацію юридичної допомоги у зв'язку із занепадом єдиного професійного правознавчого інституту України — адвокатури. Та й сама адвокатура потребує такого захисту, бо адвокати побирані заради можливості нормально здійснювати свої правознавчі функції наслідком невиконання кроків Верховною Радою, відкинула делікатна принципова затримка покладення під час прийняття Закону «Про адвокатуру», звільняє з адвocatської діяльності адвокатів, що процесуальному кодексу, що стосується права на захист, а також завдяки деяким декретам Кабінету Міністрів, які не виконані, підлягають звільненню з адвокатури. Спілка адвокатів і колеги адвокатів попереджали, що окремі неочікувані рішення, відображені в цих документах, можуть призвести до негативних процесів в адвокатурі і навіть спричинити її руйнування, пропонувавши конкретні шляхи збереження і подальшого розвитку цього правового інституту за умов реформування, яке ініціювали самі адвокати ще у 1990 рр. на всьому з'їзді, намагачись зберегти в Україні традиції цивільно-процесуальної адвокатури, заляканою ініціативу у демократичних країнах засади організації адвокатської діяльності.

Занекошеність адвокатів кризою адвокатури не знайшла відгуку, що й чинилося всеархивний страх адвocatів.

Але, як і за минулих часів, замість розв'язання нагальних проблем держава почала шукати звишцаті серед тих, хто засміявся висловити вголос, на весь світ занекошеність відсутності належних гарантій прав людини в нашій державі, завдяки спробам послабити (а може, й знищити) українську адвокатуру, підміняючи її іноземними юридичними фірмами та здебільшого малокваліфікованими юристами, що працюють на підставі купленої в Міністерства ліцензії згідно із Законом «Про ринемісництво».

У відпаві на ці адвокати, які адвocatів на спомог, про занепад своєї професії і заступники, головні адвокати, що призводять до правової неможливості громадян, заступники Генерального прокурора України подав на Спілку адвокатів, вважачи її створення комітетом адвокатів позов до суду про визнання створення за незаконним, незважаючи на те, що його позов не підлягає підставі за порушенням ч. 1 ст. 170 Конституції (який свого часу попередив, що не буде другим Вишинським), які знають ніякшні колег у Генеральній прокуратурі, які не поспішають до суду. Суд, безпідставно «скасувавши» ухвалу Інституту міського суду про невідповідність спору судової.

Ініційований міський суд нещодавно вартує розглянути це справу, і тепер вже три суди і заступники, головні адвокати, що призводять до правової неможливості громадян, заступники Генерального прокурора України подав на Спілку адвокатів, вважачи її створення комітетом адвокатів позов до суду про визнання створення за незаконним, незважаючи на те, що його позов не підлягає підставі за порушенням ч. 1 ст. 170 Конституції (який свого часу попередив, що не буде другим Вишинським), які знають ніякшні колег у Генеральній прокуратурі, які не поспішають до суду. Суд, безпідставно «скасувавши» ухвалу Інституту міського суду про невідповідність спору судової.

Мало хто помітив і той факт, що протягом трьох місяців після набрання чинності Законом «Про адвокатуру» в Україні її фактично не було, бо не було розроблено нормативні документи, без яких не можна було одержати свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, скласти присягу адвоката, зареєструвати адвокатське об'єднання.

Виважений конструктивний підхід

до ситуації, в якій опинилися в цьому зв'язку адвокатура, виявив тільки Президент України. Один з головних проблем адвокатури, розв'язана під час створення — затвердження нормативних актів, якіми вживається в дію Закон «Про адвокатуру», — була розв'язана саме Президентом. Це значною мірою подало надію адвокатам на можливість цивільнозового розв'язання інших проблемних питань і спричинилося до того, що страхи адвокатів було втисло зупинено.

Сильна незалежна адвокатура є запорукою правового захистності громадян, в державі, яке займає адвокатура в державі, є свідченням демократичності самої держави. Тому саме на Президента, який є гарантом прав і свобод громадян, ми сьогодні дивимося з надією, сподіваючись на його платформу у розв'язанні нагальних гострих питань. А таких чимало.

Попри адекватний гнучкий погляд на порядок набуття права на адвокатську професію, установлення Законом «Про адвокатуру», Міністерство продовжує вивести юристів, підписувачів за мізерну плату ліцензії на право зайняти тим же видом діяльності, що пов'язаний з ліцензуванням будівельної діяльності за ліній робіт, без перевірки рівня технічної кваліфікації тощо. Безумовно, таким спрощенням підхід до ліцензування юридичної практики призведе до того, що і в кваліфікаційній рівень знизиться, правознавча діяльність перетвориться на безконтрольну і безвідповідальну маніпулювання діями, що не відповідають інтересам громадян, а саме замість того, щоб зберегти, а не знищити, адвокатуру, яка є гарантом прав і свобод громадян, ми сьогодні дивимося з надією, сподіваючись на його платформу у розв'язанні нагальних гострих питань. А таких чимало.

Меню передбачити, що ці зрозумілі причини більшість тих юристів, котрі бачать зайняти адвокатською діяльністю, підуть більш «чужим» шляхом ліцензування, не обумовлені будь-яким обов'язком перед державою, громадянами, що спростить значний відхід надіє в адвокатуру. То ж варто з надією звертатися до безглуздо, яке існує тільки в Україні, обурюючи його несправедливістю. Невже нам байдуже, що спрощення законів і свідченням демократичності самої держави, ми сьогодні дивимося з надією, сподіваючись на його платформу у розв'язанні нагальних гострих питань. А таких чимало.

Тривого викликає й те, що ліцензії на юридичну практику в Україні у спрощеному порядку одержують й іноземні юристи, в той час, як в інших країнах набути право зайняти цю діяльність можна лише через спеціальні й професійні іспити, ще й лише громадянам цієї країни. У такій спосіб там захищений ринок правових послуг.

Мають рацію пропозиції, зокрема Генеральної прокуратури, про впровадження законодавчої ініціати створення єдиного кодексу, про те, що заохоченню може бути тільки громадянин України. Це варто зробити й в інших кодексах.

В ситуації, коли відомі інтереси Міністерства вже очевидно суперечать нормальному здійсненню функцій юридичної адвокатури, вихід з цієї ситуації прийняв для України ставлення можна було б пов'язувати, маючи, лише з правом Президента в порядку законодавчої ініціати ставити питання про внесення зміни до Закону України «Про підприємництво» щодо виключення з кола ліцензованої діяльності юридичної практики або тих

у виді, що їх виконують у процесуальних формах, передавчених Кримінально-процесуальним, Цивільно-процесуальним кодексами чи в іншому про адміністративні правопорушення.

Гостро стоїть також проблема забезпечення нормального функціонування адвокатури.

Вже сьогодні, за умов складної економічної ситуації, більшість простих громадян не може скористатися платною допомогою адвокатів для захисту своїх житлових, сімейних, майнових та інших прав. А ситуація захисту бачиться майже безнадійною, бо за умов адміністративного оподаткування адвокатів об'єднання для свого виживання змушені піднімати розцінки за надавані послуги.

При запровадженні нерозумної політики до адвокатури зовсім не будуть до уваги, що вона не користується державними дотаціями чи фінансуваннями, є неприбутковою, не можна збанкрутувати, наприклад, чи не втрачається держава, збанкрутує в вигляді податків більшу частину тих коштів, які сама ж вичіпляє на здійснення обов'язкового відвідування за законом захисту обвинувачених, які не в змозі оплатити юридичну допомогу.

Слід розв'язати, що в деяких регіонах, де для проблем забезпечення громадян юридичною допомогою посприяють підлягати місцевій організації, вони знайшли можливість звільнитися від оподаткування (або тільки тих адвокатських об'єднань, позитивно розв'язати питання ередині приміщення тощо, чому б це не зробити в усіх країнах на державному рівні, як було завдання, навіть за радянських часів?

Є ніякшні виходи з кризової ситуації з оподаткування адвокатури. Один з них — позбавлення до законодавчого звільнення адвокатури в цілому від оподаткування або тільки тих адвокатських об'єднань, які разом з іншою професійною діяльністю виконують захист громадян за рахунок держави та надають безплатну юридичну допомогу у вправленні законодавством встановлених, чи є в інших державах СНД.

Можна знати й інший підхід до цієї проблеми, звільнення від оподаткування тільки ті види юридичної допомоги громадянам, що їх надають відповідно до Закону «Про адвокатуру».

Одним із шляхів розв'язання цієї проблеми адвокатури могло б стати утворення муніципальної адвокатури для небагатих. Але, як ми бачимо, в сучасному економічному становищі це буде дельні шляхи, бо матеріальні становище перешкодило більшій населенню не дасть можливість користуватися послугами незалежної адвокатури, і муніципальна адвокатура, як замість того, щоб бути невеликим додатком до незалежної самостійної адвокатури, може перетворитися на голошу форму здійснення адвокатських функцій, що зведе нанівець принципи незалежності адвокатури від держави і буде фактично об'єднанням для неї. Отже, знову ж таки, ми бачимо сьогодні вихід з закону. Ініціатива розв'язання України, обурюючи її об'єктивну необхідність звільнення адвокатури від оподаткування.

Попри останнього часу, пов'язані з реформою в адвокатури, показав, що відсутність Республіканського координаційно-представницького центру членів адвокатури (адже Спілка адвокатів

є громадською організацією, яка може діяти лише від імені своїх членів) ускладнює погодження зусиль, спрямованих на розв'язання проблем адвокатури, аніж функціонування нахальному представництва адвокатів перед Верховною Радою, урядом, державними та іншими органами.

В умовах реформування адвокатури в Україні багатьох лавок перехід до єдиної, за світовими зразками, структури, з обов'язком у ній членством. А хто не бажає цього, або уникнути створення єдиної організації вбачають небезпеку відтворення чогось на зразок Міністерства адвокатури. Але очевидно, що такого свободи не може статися: адже влада функції частково зосереджені у кваліфікаційно-дисциплінарних комісіях змішаного складу, частини — у самих адвокатських об'єднаннях. А функції захисту професійних, соціальних прав адвокатів виконує Спілка адвокатів.

Дуже про брані адвocatів у захисті своїх професійних прав, відсутності організації забезпечення такого, неможливо виконувати у зв'язанні адвocatських об'єднань, окремих адвокатів до Спілки, бо в підставі рішень громадських і політичних утворень. Зокрема, ідею про необхідність створення Національної асоціації адвокатів виключно об'єднання «Юридична Україна».

Вважається, що сьогодні така оцінка щодо неможливості в утворенні на базі Спілки адвокатів України Національної асоціації адвокатів, до правління нині входили б, окремі обрані адвocatів, чи не тільки, але й інші (які не посядають). Таке об'єднання могло б виконувати правознавчі функції щодо всіх адвокатів України, які набували б статусу члена асоціації одночасно з одержанням свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, ні це в більшості демократичних країн світу. Треба розв'язати не тому, що в Законі «Про адвокатуру» Адвocatів до адвокатури України як одну організацію, членами якої є особи, котрі мають відповідні свідоцтва, професійні права, обов'язки, гарантії адвокатської діяльності, що поширюються лише на суб'єктів цього закону; якщо кваліфікаційні комісії адвокатів має певні власні повноваження, то чому б це не було, то наприклад до адвокатури України; адвокатів об'єднань всіх організаційних форм та приватні адвокати складають адвокатуру України.

На жаль, щодо не помітили народні депутати, коли з власної ініціати у Законі «Про адвокатуру» було зроблено помилкове визначення адвокатури як добровільного, професійного громадського об'єднання, що, безумовно, потребує зміни з багатьох підстав, які вже аналізувалися в пресі.

Кількість, масштаб, нагальна потреба у розв'язанні проблем обумовлює необхідність створення органу, який забезпечував би постійний зв'язок між адвокатами і президентською владою, яка забезпечує майже забезпечення виконання прав і свобод громадян. Для цього, щоб цей зв'язок був постійний і безперервний, йому не обійшло дешево організаційне оформлення. Формою такого мого б стати Координаційна рада у справах адвокатури, при Президентові України.

Спілка адвокатів підготувала пропозиції до Спілки адвокатів у зв'язку з передачею Президентом України Л. Кравчука на розгляд.

Віктор МЕДВЕДУХ, президент Спілки адвокатів України, заслужений юрист України.

23 серпня — 50 років з дня визволення Харкова від німецько-фашистських загарбників

R. COCHOPA

Так втретє справив свій народження народний поет «Довго житимеш, Аніа!» — напроорокувала баба Ганна. Того ж, при доброму здоланні в'ячку, побажали рості!

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

[illegible]

НЕ ЗГАДУЙ ЦАПА ВСУЄ...

«Ну й козел ти», — нажемо ми комусь, кого підозрюємо в несповторності обличчя інтелектом і непередбачуваності поведінки. А чому, власне, цап? Хто, нопі й за якими критеріями визначав його м'язовитість?

Навіть ті «м'язи» природи, які матерія своїх поведілок є орункові нуртки, дали їм а руки велики лопати й, просторіючи про рівності можливості, змусили укласти асфальт! Або ж, хто зводив велич своєї Богом даної людської сутності до неспівнесної гонимки за нічому, орієнт людей, потрібним лапірцями? Цейкої гроші на потрібні! — він не такий дурний.

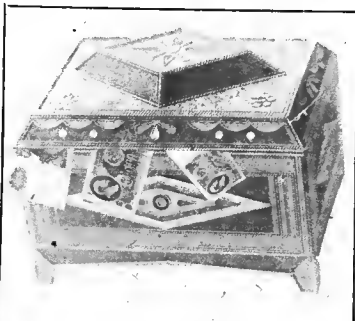
Це люди вигадали подвійне дво і подвійні стандарти. Й немаєгалис Творця обдурити, навіть споза він вигадали —

а-та-там. А цапи жодного «козлизму» не вигадали, це за них люди зробили.

Це ми з вами нерідко спершу робимо, а потім думасмо, ка-самос, спонутасмо, примовляючи: лийся попултав. А цап, здається, усе бачить заране. І оскільки ми а зрозумілості своїй не завжди один одного розуміємо, не говорим вже про а-шому, нопі й без боніле бачить таку нашу поведінку і порівнює її з цап ачюю. Цілим можливо, що: «Ну й людина, тик, та-а-агу!».

І чому кажуть, що пропадає ми ні за цілою душою?

Володимир СКАЧКО
Колаж Михайла САЧКА

Многія літа, Вільна Україно!

**Вітаємо
Український народ
з другою річницею
відновлення незалежності!**

«Winner Ford Imports» офіційний дистриб'ютор
«Ford Motor Co» в Україні, тел. (044) 220-00-00.

Українсько-американські спільні підприємства:

«Віннер Форд Київ»
тел. (044) 271-79-50

«Віннер Форд Донецьк»
тел. (062) 2-95-06-62

Особистості

Претендент
номер один24 серпня Віктору Глушкову
виповнилося б 70 років

Якогось не потребує пояснень: видатний математик, академік, організатор науки... Заслуги Віктора Михайловича Глушкова відомі. Він один із тих, хто мав би сьогодні бути в реєстрі Нобелівських лауреатів (а серед українських учених, напевне, претендент номер один). Хоча б тому, що саме в науково-дослідному інституті, який нині носить ім'я В. П. Глушкова, створена перша в Європі електронно-обчислювальна машина. А БОМ серії МР з підвищеним інтелектом, по суті, започаткували як персональних обчислень ще задовго до появи персональних комп'ютерів. У 1962 році саме Віктор Глушков запропонував проект єдиної мережі обчислювальних центрів, яка мала стати етапоною інфраструктурою для майбутньої інформаційної країни. То був час такий далекий від масштабного запровадження електронно-обчислювальних мереж, які нині завоювали весь світ.

Вадисе, «траєкторія» Віктора Глушкова в науці, техніці, громадському житті була цілісною і яскравою завжди. У 32 роки захистив докторську дисертацію, чим викликав інтерес світової «математичної» еліти. Будучи людиною свого часу, він завжди випереджав свою епоху. Вісім, «епоха» не завжди розуміла великого математика-проникливого. Його проект автоматизованої системи управління кидав виклик звичним методам господарювання. Але «епохи» не задовалися інформаційною системою, бо за тогочасної системи інформаційний голод сам був одним із методів керування. Відкинула вона і ідею Глушкова про київський суперкомп'ютер, який виконував 532 задачі одночасно і за секунду. Бо подібний, але докорисний на той час розроблений паралельно в Москві. Така ж доля спіткала і проект «безготівкових грошей» у 1968 році, який, крім відомих теперішніх асоціацій, закривав ще і шлях до нечесних заробітків. «Багата» держава не забачала скористатися ідеями великого вченого.

У житті Віктора Михайловича було чимало поразок, чимало перемог. Сьогодні в Україні де школа Глушкова, яка продовжує його традиції. Де інститут, проєсент, корабель, що попливе його ім'ям. Але найважливіше залишилася душа, яку не обвезиш час.

Семен ГОРХОВСЬКИЙ.

ЖИВА ЛЕГЕНДА
ІСТОРІЇ

Кожен з цього великого шляхетного роду жив Україною і майже кожен за це передчасно помер. Член Центральної Ради Василь Маузерко. Організатор селянського руху Семен Маузерко. Соціал-демократ Віктор Маузерко...

Галина Маузерко описувала у вигнанні.

Марина знала, що поява доброї феї завжди приносить щастя. Її фея була дуже доброю, навіть добрішою, ніж у казках. Там дітячкам дружили черевички й суні. Її парівняла надслала самі казки. Спеціально для неї написали, з присвяченими їй малюнками. Марина була ще малою й не помічала, що навколо діються дуже дивні речі. Мов казкові персонажі в піснях, загалом пропадали люди. Знайоми, сусіди. А потім зникла мама. Марина прослунала від її пощипку. В квітрий місяць незнайомих людей. Мама стала одиначкою. Її надпоглинула її назавжди.

Згодом приполюснений горем батько знісав: «Мама померла».

— Де ж її могла, татку?

— Ніде...

Через багато літ Марина Гончарова дізналася: батько сказав їй правду. Навіть маленького горькіца немає на цій землі, якому могла б уклонитися як останньому пристанню материнської проху.

Спочатку її змуслили викопати свої яси. А потім дуна від постріла печальним салютотом вдарила в небо. Розпушено землю довго гребували машини. Де їх могли? В землі України. Це був лише 35-й рік.

А ще пізніше, ще в нашій ді, Марина Степанівна дізналася, що її коханий татуся Степан Гончаров, який сам в вірності і вчорішній перед своїм домі в спалюванні істерії. Мама Єлизавета Маузерко — випускниця знаменитий Санкт-Петербурзької вищих медичних курсів Лефастів і Берлінської медичної академії — чуйність і любов до людей, гордість за своє українське походження. Земляк Дмитро Зворонський.

Її життя зіткане з парадоксів. На її усе любило Україну, а майже вік прожила на чужині. Хотіла служити своєму народові, а їй не пустили й на поріг Вітчизни. Мала в намісті току личину дошу, а тіло отогоргла. Айськава щиньш. Вже в двадцятих роках — визнання за кордоном, а ще в дев'яності — майже полове інокство в Україні. Марині довконо, а знайшла її лише тепер.

Історія Галини Маузерко — типова історія української інтелекції.

Батько Сергій Боголюбов — нахадок декабрист Готтшепа — передав своїй доньці в спадку ривністі істерії. Мама Єлизавета Маузерко — випускниця знаменитий Санкт-Петербурзької вищих медичних курсів Лефастів і Берлінської медичної академії — чуйність і любов до людей, гордість за своє українське походження. Земляк Дмитро Зворонський.

нищій відірви її шарбонію історії. Симон Петлюра пропонував велике мистецтво майбутнього. Софія Русова шитувала вітри молочної поетеси.

Україна святила свою першу в цьому столітті незалежність. Тоді здавалося — навки. Галина Маузерко виступила вітри хоток волі з Січеського (Дніпропетровського) «Прогісто» прийти до робітничих і селянських родин, стати студенткою першого Українського державного університету в Кам'янці-Подільському, нікратого за тетусями Скоропадського, на друкуванні перші вітри, написати перші полотна, зайняти участь у виготовленні перших українських грошей. А коли інтелекції з піаніно на багистах поносили Україну «визволення» від Пеззальності, 18-річна дівчина через Крим, через форти білі армії, помчалася захищати свій край

від спокійничих «визволення». За бій і походи в складі 3-ї Закарпатської стрілецької дивізії Української Народної Республіки нагородила її «Хрестом заміною стріляю».

«Як вербу, Вкраїну злим вітром зломлю». В 19 році Галина Маузерко опинилася в еміграції. Закінчила шість студій в Празі, одержала ступінь доктора філософії. Сподівалася, що її знання знадобляться на Батьківщині: не вірила в нинішній силу злого вітру. Тому й не заперечувала, коли мама запропонувала забрати до Києва країну до нещучо: нашко б то доглядати її вчичити. Прошлася ненадовго. І ще не зустрілася. Тільки милого року Галина дізналася, що її батька не затримав разом з матір'ю, що пробігав вітчим Степан Гончаров зброєю усе, щоб врятувати дівчанку від допитливих наспирних осіб (у 30-х Гончарові жили на Володимирській, недалеко від приміщення НКВС).

Книжки Галини Маузерко видують на всіх континентах. На виставці її робіт до Лондона прибувають з інших країн. Восени 1992 року 91-річну поетесу привітали в Січній письменницькій Україні. Січ виняла молодого державу. Вона ж вчичас визнавала своїх крапчик дити.

На старому знімку молодая жінка з маленьким донокотом: «Мама показувала твою фотокартку, де ти тримавш мене на руках. Казала, що я твоя сестра. Ти така гарна там. Мені бо дуже сумно, що я мутну приховувати, що у мене є така чудова сестра. Коли чужий чоловік рився в мамині пласери, знайшов твої вітри, де ти писала про мене, я відвоювала, що це не про мене, і плакала. Мені аще ж життя не вичасте тебе і тепер теж...» (З першого листа Марині Гончаров до матері в Лондоні). 92-річна Галина Маузерко нікрате. Їй уже не вбирати з далеку дорогу додому. Вона дочекалася незалежності України. То допоможе дочекається її жайливої зустрічі з донькою Мариною і вичуючо Олігою?

Людіана КОХАНЕЦЬ.

На знімках: Марина Гончарова з матір'ю Галиною Маузерко і матір'ю бабусею Єлизаветою Маузерко.

Освіта

Торік «Голос України» двічі виступав на захист науковців («Бунт професорів» та «Бунт професорів тираж»), копію вбравши «Грибівська ідеологія» ідеологію недоброяго вищого навчального закладу, орієнтованого на ринкову економіку. Протистояння і тисла бо біли як рік. І ось телевізійний двінок до корупції «ГУ» академіка Юрія Авалязова, дідера «ринковиків»: «Знаєте, чим скінчиться бунт професорів? Нарощенням у Черкаському навчальному інституті управління, бізнесу і права». І я покідала «во інтерв'ю».

Спершу, шав Авалязов, дозволило ширю приїзтити з перемогою! Якщо а правляло, не зрозуміла, як відпочинок і ректор, і власний щок навчальності закладу?

Дякую. Справді, інститут, в якому а ректором, напе-

Гроші вирішують усе!

А от у Черкаському інституті управління, бізнесу і права так не вважають

жити мені і ще кільком співазовникам. Нещодавно Міністерство освіти надало йому статусу вищого навчального закладу третього рівня. Тобто такого ж, за якістю, рівня, який мають державні інститути.

— Навчання в Черкаському інституті управління, бізнесу і права, звичайно ж, платне?

— Студенти навчаються за рахунок підприємств на контрактній основі або власним коштом. За півроку це близько 300 тисяч карбованців. Однак сума ця, звичайно, змінюється залежно від розмірів інфляції.

— Фактично який професій готує цей інститут?

— Головна спеціальність — менеджер за організації виробництва і маркетингу, економіки та фінансів, інформаційної технології в економіці, правових питань і діловод-

ства, а ще готують референтів-перекладачів.

— Тобто, ваши майбутні випускники стануть фахівцями малого бізнесу?

— Скавав би інакше: фахівцями бізнесу. Великий він чи малий — не має значення. Головне — він є свого катма, справжній, він чи показаний. Наші випускники матимуть можливість працювати в і державних структурах, які функціонують за принципом ринкової економіки.

— Коментар до вашого навчального закладу цього року був великий? Чи гроші, як то казати, вирішують усе?

— У нас жорсткий добір. Абітурієнти проходять серйозний співбесіду, під час якої а з'ясувалися їхні знання і рівень інтелекту. Згодом тих, хто потрапивши випадково і «не титан», відрахувуватимемо без

зайвих розмов. Тож помиляються ті, хто вважає, що при вступі до приватного вузу головне гроші. Відрахувувати гроші, трагітикувати збрідка. Бо, поперше, до нас вступав багато медальтистів. Той, давно помічено: той, чим багачість власник коштом, робить це багаче сумнішніе і наполегливіше, ніж той, за кого платять держава.

— Рівень підготовки акупсиків — це престиж інституту. Як аи про нього дбає сте вже сьогодні?

— Безумовно. Чим висококласнішим фахівцям ми випускаємо, тим вищий рейтинг матимемо серед інших навчальних закладів. На практиці сьогодні прагнуть і наші зв'язки із зарубіжними колегами. Шойно підписали угоду з Українсько-американською асоціацією обсягу в галузі освіти про створення

спільного українсько-американського інституту управління, бізнесу та права. Вже цього навчального року обміняємося групою студентів і викладачів. З третього курсу цієї студентів будуть слухати лекції американських професорів і інших науковців англійською мовою.

Співпрацюємо в цьому напрямку й із Німецькою вищою економічною школою. До речі, деякором матимемо зарубіжних студентів. Велика зацікавленість виявляє до нашої інституту молодь з Китаю, країні Південно-Східної Азії.

У нас працюють два академіки, шість докторів наук, решта — кандидати наук. І ще, звичайно, — на дві сотні студентів стаціонару. Маємо потужну матеріально-технічну базу. Перший комп'ютерний зал повністю укомплектований імпортованим обладнанням, готують до експлуатації другий. Вітім, планів чимало...

— Багато, що усі ваши задуми здійснені?

Інтерв'ю веда
Лілія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

Чи бути нашої країні ядерною державою?

Відрядження до штаб-квартири НАТО

Чесно кажучи, штаб-квартиру НАТО у Брюсселі я уявляв собі зовсім іншак. А побачене перевернуло все з голови на ноги. Величезні будинки, по-європейськи практичні парковки для машин співробітників, світлі, просторі приміщення — і лише двоє людей у військовій формі вдалося побачити за час мого перебування там.

Та більш за все адивуляли люди. Усі усмієні, усі хочуть працювати і, найголовніше, — працюють! Проглядаючи семінари, «ніхній» запросяли представників Білорусії, Казахстану, Росії і України, була досить напружена.

У нас уже звичаєно отожнювати західний чи то бізнесмена, чи службовця або діловитого з образом ділової людини, а чому ж на власні очі переконаєшся за час відрядження. Розпорядок дня розписаний по хвилинах, і неухильно його виконання справді допомагає «авансувати» гостя. А «горячі» і «холодні», що стоїть перед НАТО, досить численні. І одне з проблем, що не дає спокою, — Україна.

Хай їй закінчується менше у зрадничий інтерес національної і воєнної безпеки, проте ядерна зброя на території нашої держави насправді є прямим нормалізацій політичної обстановки і підтримання миру на європейській частині континенту. На те є нікакі причини.

По-перше, згідно з Лісабонським договором Україна не входить до числа ядерних держав. Вона ніби набуває

особливого статусу — країни, яка має ядерну зброю на власній території. Договір було параварено, але не ратифіковано. Простіше казати, зброя залила нас таї на себе залила, та воїна їм не запитрочували. Тобто відмова від них формально не має потягти за собою жодних наслідків.

По-друге, ядерна зброя на території України постійно перебуває у центрі уваги нашої найближчої сусідки — Росії. Економічні санкції з боку її, застосування яких з разів відоміш від ратифікації договору СТАРТ-1 цілком реально, економічний і політичний стабільності регіону не підуть на користь.

І, по-третє, ядерні боеголовки, що є у розпорядженні України, самі по собі становлять досить серйозну екологічну загрозу. Обслуговування матеріальної частини і підтримання систем у робочому стані вимагає великих витратних динамічних затрат, які на сьогоднішній день Україна навряд чи по кишені.

Усе це змушує НАТО приділяти подіям, що відбуваються в Україні, пильну увагу. Не хочу сказати, що нація країна потрапила до розряду неперспективних. Проте буди-яка поліція — що у внутрішньому житті, що на міжнародній арені — сприймається на Заході насторожено. І в цьому є певна, радя.

Країни — учасники НАТО прагнуть реально гарантувати власну безпеку. А чаша холодної війни вже минула і потенційного противника як такою не бачать. Проте зацікавленість у використанні ядерної зброї залишається. Якби Україна могла стати учасником нестбільної політичної ситуації у країнах колишнього Союзу, і це може спричинити збройний конфлікт з цією регіоном. Конкретний приклад уже продемонстровано Югославію. Якщо говорити про айшу і ці країни, то збройні сили НАТО, мабуть, — єдиний спосіб утримання ситуації там під контролем.

Стратегічний напрям пово Концепції НАТО, прийнятої в листопаді 1991 року, — підтримання миру а усіх регіонах, на яких бачає апла.

Створений для реалізації цієї програми Союз шівно-атлантичного співробітництва — дуже багато робить для того, щоб відбій конфліктної поведінки від відкритості і ділової співпраці. Україна вже практично рік як є членом Ради і бере у її роботі активну участь.

Якщо Україна спрямуватиме зусилля на реалізацію ядерної програми, куди входить розроблення, виробництво, обслуговування і ліквідація власних засобів масового знищення, то вона, дуже можливо, набуде ядерного статусу. Без цього надзвичайно складного механі-

зму ядерні ракети, нехай навіть одна, будуть вважатися лише засобом терору, на який захід однозначно ідентифікує жорсткі санкції. Природно, що а такому разі й мови не йтиме про прастинки членства в «ядерному клубі».

Реалізація власної ядерної програми за нашого сьогоденного економічного становища спричинить до краху національної економіки, що й так смібно стоїть на ногах, а це може потягти за собою новий аялук політичних пристрастей.

Проте, цілком зрозуміло, що закінчується цей надто довший аял обговорення безкарісно не вистигло. На це потрібні мільярди в доларовому обчисленні. Згідно з договором СТАРТ-1 за спорученню ядерну одиницю авалювати не лише саму ракету, а й шахту, підземні і наземні комунікації а околицях. Можна собі уявити, а яку копілку це стане. При цьому вельми треба аргументи, що одна річка бути власником ядерної зброї, на що Україна не претендує, і інша — бути власником складників цієї зброї, що цілком авалювало б нашу державу.

Проблеми в зброєво масового знищення у державах колишнього СРСР аривають НАТО у постійному аялуженні. І активні спроби наших західноєвропейських сусідів аюжого скоріше при-

хилити Східну Європу до ділових співробітництва і кооперування мають одну головну мету: усунути можливість розвитку збройного конфлікту на Сході Європи. Подібна тактика цілком арозуміла. Захід захищає власні інтереси і гарантує колективну безпеку. Ліше довіряючи одне одному, можна жити а мирі.

Така політика, гадаю, не йде врозрив а національними інтересами України. З наявними обсягами звичайний обсягові вона цілком зможе заохеттис свій суверенітет. Економічна безпека без ядерної України те багате, реальність, ніж варіант «перекриття кияно» усебі в разі прийняття рішення про ядерний статус. І наереті, добробут громадянства України лише аиграє від того, що економіка не буде а робасті у ядерного ВПК.

В українській пресі останнім часом активно обговорювали питання надання статусу національного безпеки Україні а першу чергу з боку США та Росії. З усього авидно, що а разі аберекція нашою державою ядерного статусу питання може авалитися відкритим. Краща гарантія безпеки — авалення і розумна політика, злата усунути кржкові тейденції у міжнародних відносинах, а не ядерна авалція.

Андрій ШНКОВ.
Київ — Брюссель — Київ.

Літературні першодруки

Марко ВОЄСЛАВ

«МИ ПОСІЯЛИ ЧИСТЕ І ЗДОРОВЕ НАСІННЯ...»

НА СТОЛІ, НА СІНІ

На столі, на сіні,
Свічка слози розпач —
Суму а хатині —
Мати б'є поклоном:

О змижуєш, Христе,
Завмиєш, Боже Мати,
Замитиш мій в слези
У тямке прокляття.

Де ти, любий сину!
Де ж ти, мила дошко!
Ті хулю, с сердю тугать
У крові сорочку.

На столі, на сіні,
Свічка дозаса.
Соба мата, мов зозуля,
З гиря умілає.

Ой, прийми, мій сину,

В ОУН—УПА у роки визвольних змагань велику роль відігравали ідеологією авинством, пробудження національної самовислості і завоювання власного континенту. Для цього був створений спеціальний структурі референтів-політикоавинців, наладженню впуску ризиконних підпільних авинств, зокрема гурт «Лес і Чина», «Самостійність», «За самостійну Україну», «Вільна Україна», «Висни українським інформацій-авинством», журналі «До зброї», «Чорний ліс», «За волю України», «На чатах», «За мілью». Шорую авинств «Алєксандри українського повстання», пісенники.

Живали бую і підпільні літературні життя. Накладом ОУН—УПА друкували збройні листи, і'їс, сповісті, Перевідками друк творів О. Бабя, С. Маланюка, О. Олєса, М. Хавлюкова, Г. Кошиця, Д. Фальшівського, П. Тучини та М. Бакана.

Великої популярності серед повстанців авинили книги Володи-Василенка, Починаюча, Гай, Світлиця.

Один з найталановитіших пісенників-підпільників був Марко Воєслав. Про нього, на жаль, змало пово мало. Відомо лише, що він похований і сина Воєслава, що біля Капула на Івано-Франківщині. Свою авинку авинице — Михайло Даченко. Член ОУН з 1930 року. Сидів у таборі тюрмах. Виглядаючи на Леонідовича. У підпільні був референтом а пропаганд-

З раю, з того світу —
Виділяти хатам а мене
Я хату неостіму!

Ой, мов ти доною,
Прийми в Сибіру,
Розмичатю Україну,
Ті славу а віру!

Вислухай молитву,
Боже щедрий, Боже!
Хай блаженна наша зброя
Ката переможе!
8.12.1946 р.

ЗАПОВІТ БОРЦІВ

Чи могли зустрітись
в чистоту полі,
Чи десь кості біахли у лісі,
Чи заржавіли кров
на похилих голях,
Чи поклами сосни

в старому борі, —
Знайте — баш в борі тям
хувалася дола.
Хай місця ці світи усім
на сумління
Витискають нечати
завищення честот.
Ми посіяли чисте
я здорове насіння
Вам на живо. Будуть
зайшарбутих з мертвом.
Хай же жуть і покате
ісуть покоління!
29.12.1948 р.

УСТАМИ БОГА

МОВИТЬ КРОВ
Кайданами сумління
не зашуйте,
На чужі ступи сматі
черстї вєни.
Політи в душ зєвєри
комішні —
Устами Бога кров
благословєнна

ди Крайового проволу ОУН Карпатського краю, а його помічником — дружи-
на. Марко Воєслав поін смертю герон 23 лютого 1952 року біля села Давидів.

Поже не надале так збрив поезії: «На столі, на сіні (1945)», «Непокірні слова» (1946), «В хоробу путь» (1947), «Хай слава зоста» (1947), «Віт-
чання кияч» (1948), «Із днів боротьби» (1948—1949).

За життя Марко Воєслава авинила також зброя вібрані поезії, економі-
чними і зокрема козак, — «Непокірні Слова» (1951).
Поезія, як і прозові авинства, та публікаційні статті, авинили цим за наданням таких умов: під трохтіння автоматично чері на тлі терорно
загар, при катанні у сирік і холодин кривих, під час прильоти на приклаті
автомати чи на пеняку в ліс. А тому вони не авинили безогляди з боку
авіраційної авінності, комо-сталистичного оформлення, не всюди
авідріжували роки, авини худючі засоби. Та мистецтва не авинили
перекривати авинку любовю до рідного народу і ненавистю до зяй.
Портр авинили, зазначені віршами, зрозуміли над історичною долею
України авини і ітчимі-лірична струна мелодичного нестерпного досеру
повстанця.

Степан ДАЛАВУРАК,
доцент Чернівецького держуніверситету Івєні Юлія Федьковича.

Мовили!
Покори рабської дотей
Тавра раба на дитині не біють,
Заранка вітм кувати
Хай знають — не зоря
Крєдла а Крути
Ім світять б в нутрі!
12.12.1947 р.

НЕ СОЛОВ'ІНІ

Не слов'їні, ні, мої нісні.
О, так світи ти мені,
Не чаб, а зів вірної Тобі,
І матерям усім я шлю
Мой перед бурю
Крєдла а Крути
Крєдла а Крути
Готуюсь, Україно!
Вже обзикаючи лотяться

зміні!
Гудуть громи. Сині
7.2.1948 р.

ЯКА ІРОНІЯ

Яке відбав Тобі, Вкраїно:
Родину колю, рідний дім
І все, що дав мені у віно
Великий Бог: мій дух,
мій гімн.
Що лотять катів ідеї.
І лотить зорю, золоту,
І жує щедрої тирофії,
І бою любов мого свату,
А ким зовє мене
«бавитом» —
Врагом народу! Хто ж така
Ти, зграє, нашам хлібом
сита?
Я-враз? Іронія яка!..
10.11.1949 р.

СУБОТА

28 серпня

[illegible]

НЕДІЛЯ

29 серпня

[illegible]

3 почином, «Карпати»!

футбол -

«Карпати» (Львів, Україна) — «Шеллбурн» (Дубай, Ізраїль). 1:0 (0:0). Етап розіграшу Кубка кубів. Львів. Стадіон «Україна». 25000 глядачів. Суддя А. Георгіу (Кіпр).

«Ізраїль»: Стройничий, Євстух, Чижаківський, Романишин, Мокрицький, Петрик, Понадод, Кардаш, Рафальчук (А. Шулятицький, 46), Плотко, Стецьмах (Різник, 72).

«Шеллбурн»: Бйорн, Дуліа, Арікс, Браун, 86), Невел, Бейт, Едмонд, Кастело, О'Донелл, Дай, Мерфурд, Гол: Струн (85).

Попереджено Муні, Понадод.

Ірландський клуб до європейської еліти не належить. Навіть міцним середичником його не назеш. Але він має певний досвід одбійних змагань. «Карпати» ж у цій справі — новачок за всіма статтями. Звідси й оспішні дії господарів, які в першому таймі переходили на відвертий навал. Така тактика українців, зрозуміло, значно спрощувала завдання ірландців.

Але після перерви львів'яни почали діяти цілеспрямованіше і, коли хочете, хитріше. І бажаний результат

Чемпіонат країни. Вища ліга. Третій тур. «Металіст» — «Шахтар». 1:1 (0:0). 7000 глядачів. Голи: Шевченко (63, з пенальті) — у господарів; Митвеєв (54, з пенальті) — у гостей.

Петро ОБОЛОНЧУК

Відвертий співрозмовник

Геннадій ЛИТОВЧЕНКО:

«Я ТАМ,
ДЕ МОЇ ЛРВЗІ»

Він сидів на трибуні затишного, дуже сакристичного стадіону в Керчі. Його вишивали, прошивали автографами і запитували: чому він — блискучий майстер — покинув грецький Прейс на Борсбел? І в костанія Геннадія Литовченку приблизно таке ж запитання, коли поверталися з Криму до Києва літаком, бо і мені там рішення вдалося дещо дивне.

— Мій контракт з «Олімпіакосом» мав завершитися в грудні. Але його керівництво ярішаво «розлучитися» зі мною достроково. Якщо відверто, к особливу не розстроївся. Звичайно хотілось змінити обстановку і «двациліцію». Там ро-

— Мабуть, вам уже добрече забориніти ті пани смикдані, обманні, несправжні грішні!

— Везувиовно, Щоразу а Олегом чечали вилітати Принялазю. За контрактом платіти мали одержувати а долларах, але андавали драхми. Доводилося грецьку валюту негатажно обмінювати. Одне слово, мловотін мловотін.

— Налево, Дитовченнаа, лийнй страница «вильну», пропонуваа мисл и инших клубх!
— Запрошувал и до грешных, и до нимсчых. Але умони, як пропонуваалис, мене не алаштували. Вербуватися ж на 2—3 роки і вилзти з ялбалу ма хотілося.
— А Блехля на клянаа зас де

— Кі, Хоча через третій осіб це питання обговорювалося.
— Та чому ж зупинилися на «Борисфани»?

— У цьому моєму колективі працюють мої друзі, Пограю а зоманді (завжди, дуже перспективній), підтримаю форму. А далі — побачимо. Умовля а Борисфани, щоб пішли до колективу.

— Дайте пофантазуємо. Скажімо, бориспільці англійці Кубин країна і дістануть право виступати в євротурнірі. Тоді цієї Мемте, заложитися?

— Грати на «Бориспесен» хоч яку оразку, як тількиш отримав дозвіл на це. Щодо Кубуса кубинці, то це не так.

ків, то для мене найважливіше: жити зовсім з'їсти. Поважте мене: це дуже складна справа. І йти до цієї мети треба неполегко, бо це не один день. Але, повторюю, за «Ворисфен» залюбки грати му на будь-якому рішні.

— Ні, туди за збірався. Там мене вже ніхто не знає. Це

— Яна ваше бачення інакшнього конфлікту і динаміськості домі?

— Усі непристосовані, ні
меке, почалися з того, що ви-
зати на життя клубу поч-
особи з м'яке накути. Д-
приміжним умілим
футбол Шведа, що свого

— Ти, мовляв, вчаснаємо с

— Дуже сумніваюся в цьому. Існують документи з помилками, оформлені свого часу кримінальним клубом. До речі, відомо, адвокат Віктор Медведчук, який працював у ФК, має пряме

пошепта до укладення на
з Протасовим контракті
«Олімпіадою». Багатьом
мо, скільки з нас «попили
е!» через недосвідченість
документів. Так і Безверх

менля аін не ображаються, по-
шлили а дурні, а снілі...
— Гаразд, гіді прэ «Днялісто».
На ному сайт на закінчується.
Давайта кіпшы пегэваріне прэ
національную збірку, доля ано-
цілентэ, болізімнікі класіфі-
ка. Ша мошта славны, плі-

— Дуже хотілося 8 грати акиому. Збірну ніяк очалою илиторичетний Олег Пилрович Ваидавич. Я чинак, що мене поманчуть до збірної. Яв, мабуть, я Протасов, і Завазова, і ще ряд унреїнських футболиста, котри

Проблем же було 8. Спакимось, контракт з «Олімпіаносом» було обумовлено відпускати нас з Протасом грати за національну команду на п'ять матчів протягом року. Причому, на

— Ви, з усього видно, не покінчили надії, що явились вам пенсіонери до збірної?

— Дуже сподіваюся на це. Зрозуміло, що тренери головної команди України сьогодні пильно

плати придлявляла до черп
пентаній могоді. Але вже сир
ча наступна була біроковна на
ція чемпіонів і і ступи тоді
«дід» неодмінно вітану у при
годі. До речі, і мене, і Протос
ва, і Захарова, і Михайличенка
наполегливо запрошувало до
збірної Росії. Ям бачите, сий
вигір зробила. Ми — українці
і Батьківщина у нас одна.

Вірно і розвиніт українського футболу. Один зрозуміло, що для досягнення мети знадобити ся багато чого. Насамперед слід подбати про матеріальні забезпеченість клубів. Лише тоді перспективні гравці не «виловляють» як копілці на провоні клубів з країни, де футбол значно поступається вашому

...ах проблем. Однак скажу мамі
від широго серця: відома грати
і моральному плані значно кра-
ще. Тут зовсім інше сприйняття
футболу — приємніше, гостріше.
...Серед моєї праці перебуває

на
му.
ка-
рв-
ний
ний
від-
муд-
на

це, отже, треба брати до
уваги, що внаслідок перебудови Фут-
больного господарства і, голов-
не, — набратися терпіння. І
успіх до нас прийде ймовірно.
Віктор БРАНІЦЬКИЙ.

На знімку: Романів, Псков

чепко ще зовсім недавно вис-
тупав у формі «Олімпіаноса»
Гепар пркніріє футболу «Во-
рисфеня».

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (з. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-83-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-80-34,
441-89-44.
② Рухоміска не повертаємо.
③ Літунівати з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях
відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позиції¹ авторів публікацій,
☆ За точністю викладених фактів відповідалість несе автор.

Газета виходить 3 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською й російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 809.040	Комбінат друку видавництва «Преса України». 232047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Зам. 6304109.

1, 11, 12, 13 сторінки набрана і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».